

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

יְתָרוֹ – מִשְׁפָּטִים

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י' - חלק כ"ז

קונטרס 297

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיתָא מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

אֲחֵרָא דִּלְתַתָּא. וְדָא רוּחָא נְפִיק מִמוּחָא סְתִימָאָה,
וְאֶקְרִי רוּחָא דְחַיִּי. וּבֵהָאֵי רוּחָא, זְמִינִין לְמַנְדַּע
חֲכָמָתָא, בְּזִמְנָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא. דְכְּתִיב, (ישעיה יא)
וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְגו'ו'. הָאֵי חוּטְמָא,
חַיִּין מִכָּל סְטָרִין, חֲדוּ שְׁלִימָא. נַחַת רוּחַ. אֶסְוּתָא.
בְּחוּטְמָא דְזַעִיר אַנְפִּין (כְּמָה דְאֻקִּימָנָא) כְּתִיב, (שמואל ב כב)
עָלָה עֵשֶׂן בְּאִפּוֹ וְגו'ו'. וְהִכָּא כְּתִיב (ישעיה מוח) וְתַהֲלִתִּי
אֶחָטֵם לָךְ.

וּבְסִפְרָא דְאַגְדָּתָא, דְבִי רַב יִיבָא סְבָא, אֻקִּים, ה'
בְּמוּמָא, וְהִכָּא לָא מִתְקַיִמָא הַכִּי, וְלֹא
אַצְטְרַפָּא (ס"א אצטריכנא), אַף עַל גַּב דְבַחַד סְלִקָא, אֶלָּא

ספר מאורות הזוהר

טו) מעלת ענין "לריח שמניך" (למוד פנימיות התורה) על "שמן תורק" (למוד נגלה דתורה)
א. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניך כו' ושמן תורק כו' ... הנה בלמוד המצוות
משנה ותלמוד משיג ותופס המהות חכמתו יתברך מאחר שנתלבשה בדברים גשמיים
שהן רצונו וחכמתו יתברך ממש, וזהו ענין שמן תורק כו', מה שאין כן בספרי
מעשיות שבתג"ף שאינו משג כלל חכמתו יתברך המלבשת בתבות וצורפי אותיות,
וכמו שכתב זוהר בהעלתך (דף קנ"ב ע"א) שפשטיות המוכן מן הספור מעשיות שבתורה
נקרא לבושא דאורייתא, ובאר הרמ"ז שם, כמו על דרך משל פסוק ואלה כו' בארץ
אדום כו', שודאי מעשה שהנה כף הנה ואין יוצא מדי פשוטו, אבל אין פונת ה' בו

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

בְּה' דִּינָא תִּלְיָא, וְדִינָא בְּחוּטְמָא תִּלְיָא, דְּכְתִיב עָלָה
עֵשֶׂן בְּאַפּוֹ. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב וְאִשׁ מִפּוֹ תֹאכַל.
עֲקָרָא דְרוּגְזָא בְּחוּטְמָא תִּלְיָא.

כָּל תְּקוּנֵין דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא, בְּמוֹחָא שְׂקִיט וְסִתִּים
מִתְּתַקְנֵן. וְכָל תְּקוּנֵין דְּזִיעִיר אֲנָפִין, בְּחֻכְמָה תִּתְּתָא
מִתְּתַקְנֵן. דְּכְתִיב, (תחלים קד) כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וְה'
כָּלְלָא דְכָלְלָא וְדָאִי. מַה בֵּין ה' לְה'. ה' דְּהִכָּא, דִּינָא
אֲתַעֵר מְנַה. וְדִהִכָּא רַחֲמֵי גוֹ רַחֲמֵי.

בְּדִיקְנָא דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא, תִּלְיָא כָּל יְקִירוֹ דְכָלְלָא.
מְזֻלָּא דְכָלְלָא אֲקָרִי. מַהֲאִי דִיקְנָא, מְזֻלָּא
יְקִירוֹתָא (נ"א מַהֲאִי מְזֻלָּא יְקִירָא) דְּכָל יְקִירוֹן, מְזֻלֵי עֲלָאִי

ספר מאורות הזהר

בְּעֵצִים אָבָל בְּהַ גְּנֻזוֹ סוּדוֹת עוֹלָם הִתְהוּ כו', עֵינִ שָׁם וּבִזְהַר שָׁם (דף קמ"ט ע"ב) שְׁהָאֲרִיף
בְּזֵה.

ב. וּבַפְּרָדֶס (שְׁעַר כ"ז פְּרָק א') הָאֲרִיף בְּבֹאֹר מְאֹמֵר הַזֵּהר הַנִּל, וְכַתְּבֵנּוּ וְזֵה לְשׁוֹנוֹ:
אָבָל כְּפֹאֶשֶׁר יָבֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בַּתּוֹרָה, צָרִיף שְׂיִהְיֶה כְּפִנְתוֹ שֶׁהוּא לּוֹמֵד הַעֲנֵנִן הַהוּא
בְּמָה שֶׁהֵם דְּבָרִים אֱלֹקִיִּים שֶׁנֶּעְלָה מִמֶּנּוּ עֵצִים פְּנִימִיּוֹתָם וְכו', וְעַם הַיּוֹת שֶׁהוּא לֹא
יִשְׁפִּיל בְּהַ כִּי אִם פְּשֻׁטִיּוֹת הַסְּפּוֹר, וְאֵינִן צָרִיף לּוֹמֵר זֶה אֶלָּא אֶפִּילוֹ מִי שֶׁלֹּא יָבִין כָּלֶל
כו', גַּם לוֹ יֵשׁ שְׂכָר טוֹב, עַכ"ל.

ג. וְלִכֵּן הָאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּפְשֻׁטִיּוֹת הַסְּפּוֹר נִקְרָא רִיחַ שְׁמַנְיָה, כִּי עִם הַיּוֹת שְׁאִינוֹ
מוֹבָן וּמְשֻׁג כָּלֶל פְּנִימִיּוֹת חֻכְמָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ הַגְּנוּזָה וּמְלַבֶּשֶׁת בְּסְפּוֹר מַעֲשֵׂה וְאוֹתִיּוֹת הֵהֵם

מחשבה עליונה תמשך ונביעות
שלה למקום החכמה ולא יפרד
כלל.

ומזו החכמה העליונה יוצאת
תורה, ונמשך השפע שלה עד
המקום ההוא של החכמה
התחתונה שנקראת מצוה. ועל זה
מי שחושב לעשות מצוה, כאלו
עשאה, משום שגורם להביא
שפע של ברכות מהמחשבה
העליונה ההיא עד מקום שנקרא
מצוה. וכאלו עשאה, כמו שנגמרו
(במדבר טו) ועשיתם אותם. ומחשבה
זו ראש של הכל. ואף על גב
שמצד המחשבה העליונה נתן לו
רשות לדברים של מצוה, דברים
שאינם של מצוה אסורים. זהו
שכתוב לא תחמד.

ובא ראה, מה טעם כל הדברות
בנגד כל פתו ופתו? מצוות עשה
במקום הראוי להן, ומצוות לא
תעשה במקום שראוי להן. ואלו
שלשה אחרונים, אלו לא תעשה
מכלל עשה, כמו שבארנו בכלם.
אף על גב שזה מתר - זה אסור,
מפני שאלו בנגד עתקי העתיקים
שחסד ורחמים גדולים תלויים
בו, ולא ראויים אלא למצוות
עשה. מפני כן דיוק מהם שלא
יפנה בן אדם (כחו גדול) לצד אחר,
וסמן אותם במצוות לא תעשה
והזהיר אותם לכני אדם בלאו על
זה הדבר האחרון, שהיא כללות
התורה.

ומי שעובר על זה כאלו עבר על
כל התורה, משום שהוא למעלה
ראשית של הכל, כללות הכל.
ואם בן אדם עבר על זה והטה
מחשבתו מדרכי התורה, אז נדבק
בצד האחר של שקר, ואז בא לידי
לא תענה ברעך וגו', כמו
שמצאנו אצל אחאב שחמד

אלא קדשא בריך הוא בלחודו. ויהבה ביה
בבר נש למחשב מילין דאורייתא, מילין
דמצוה. בגין (דחסיא) דההוא מחשבה עלאה
נגדא מבוועין דילה לאתרא דחכמתא ולא
אתפרש כלל.

ומהאי חכמתא עלאה נפקת תורה ונגיד
שקיותה עד ההוא אתרא דחכמה
תתאה דאקרי מצוה. ועל דא מאן דחשיב
למעבד מצוה כאילו עשאה, בגין דגרים
למיתי ספוקא דברכאן מההיא מחשבה עלאה
עד אתר דאקרי מצוה. וכאילו עשאה, כמה
דאת אמר, (במדבר טו) ועשיתם אותם. ומחשבה
דא רישא דכולא ואף על גב דבסטרא
דמחשבה עלאה אתייהיב ליה רשותא למילין
דמצוה. מילין, דלאו מצוה אסורין, הדא הוא
דכתוב לא תחמוד.

והא חזי, מאי טעמא כוליהו אמירן לקבל כל
פתרא ופתרא, מצוות עשה באתרא דחזי
ליה ומצוות לא תעשה באתרא דחזי ליה.
ואינון תלתא בתראי אינון לא תעשה מפללא
דעשה, פדאוקימנא בכלהו. אף על גב דהאי
שרי, האי אסיר. בגין דאינון לקבל עתיקא
דעתיקין דחסד ורחמים גדולים תליין ביה
ולא אתחזי אלא למצוות עשה. בגין כן דייק
מנייהו דלא יתפני בר נש (כחו גדול) לסטרא
אחרא ורשים להו במצוות לא תעשה ואזהר
לון לבני נשא בלאו, על האי אמירה בתראה,
דאיהי כללא דאורייתא.

ומאן דעבר על האי, כאילו אעבר על כל
אורייתא. בגין דאיהו לעילא ראשיתא
דכולא, כללא דכלא. ואי בר נש עבר על האי
ואסטי מחשבתייה מאורחין דאורייתא, פדין
אתדבק בסטרא אחרא דשקר, וכדין אתי לידי וגו'.

וגו'.

כְּדֹא שְׁכַחַן גַּבִּי אַחֲאָב דְּחִמִּיד כְּרָמָא דְּנִבּוֹת
וּכְדִין אֶסְהִידוּ עָלֶיהָ שְׁקָרָא. וּמִהָאִי אֲתִי בַר
נֶשׁ לְמַעְבָּר עַל פְּלֵהוּ אַמְרוּן. אֲבָל כַּד אִיהוּ
אָזִיל בְּאוּרְחֵי דְאוּרִייתָא וְחָשִׁיב בְּאוּרִייתָא
וּבְפִקּוּדוּי, כְּדִין אֲתַפְּשֵׁט הֵהִיא מַחְשְׁבָהּ
בְּכֻלְהוּ דְרֵגִין מַסְטְרָא דְאַמֶּת מַסְטְרָא
דְמַהִימְנוּתָא עַלְמָה.

וְהָא חֲזִי דְהָא גַּעֲצִין כּוּלְהוּ אַמְרוּן דְלֵא
לְאַסְטָאָה מַחְשְׁבַתְיָה וְרַעוּתְיָה לְסִטְר
אַחְרָא. וְכַד כַּר נֶשׁ מִתְדַבֵּק בְּהָאִי, כְּדִין כְּלֵהוּ
עַלְמִין מִתְמַלְאֵן בְּרַכְאֵן עַלְאִין דְנִגְדִין
מַעֲתִיקָא סְתִימָא דִילָהּ: (עד כאן מההשמות).

דִּיא תְרַצַּח. לֹא תִנְאַף. לֹא תִגְנֹב. (שמות כ) לֹא.
פְּסָקָא טַעְמָא בְּכָל הַגִּי תִלֵּת. וְאִי לֹא
דְפִסְקָא טַעְמָא, לֹא הָוִי תְקוּנָא לְעַלְמִין, וְיִהִיא
אָסִיר לָן לְקִטְלָא נִפְשָׁא בְּעַלְמָא, אַף עַל גַּב
דִּיעֲבוּר עַל אוּרִייתָא. אֲבָל בְּמָה דְפִסְקָא
טַעְמָא, אָסִיר, וְשָׂרִי.

דִּיא תִנְאַף. אִי לֹאוּ דְפִסְקָא טַעְמָא, אָסִיר
אֲפִילוּ לְאוּלְדָא, אוּ לְמַחְדֵי בְּאַתְתִּיהָ
חֲדוּה דְמַצְוָה. וּבְמָה דְפִסְקָא טַעְמָא, אָסִיר
וְשָׂרִי.

דִּיא תִגְנֹב. אִי לֹאוּ דְפִסְקָא טַעְמָא, הָוִה אָסִיר
אֲפִילוּ לְמַגְנֵב דְעֵתָא דְרַבִּיָּה בְּאוּרִייתָא. אוּ
דְעֵתָא דְחֶכֶם, לְאַסְתְּפֵלָא בֵיה. אוּ דִינָא דְדָאִין
דִּינָא לְפּוּם טַעְנָה, דְאַצְטְרִיף לִיה לְמַגְנֵב
דְעֵתָא דְרַמְאָה, וּלְמַגְנֵב דְעֵתָא דְתְרוּוִיָּהוּ,
לְאַפְקָא דִינָא לְנוּהוּרָא. וּבְמָה דְפִסְקָא טַעְמָא,
אָסִיר וְשָׂרִי.

דִּיא תַעֲנָה כְרַעְפָּה עַד שְׁקָר. (שמות כ) הִכָּא לֹא
פְּסָקָא טַעְמָא, בְּגִין דְאָסִיר הוּא כְלָל כְּלָל.
וּבְכָל מִזְלֵי דְאוּרִייתָא, קַדְשָׁא בְרִיף הוּא שְׁוִי
רְזִין עַלְאִין, וְאוּלִיף לְכַנֵּי נֶשׁא אַרְחָא, לְאַתְתְּקִנָּא בְּה, וּלְמַהֵף בְּה. כְּמָה

הַכְּרָם שֶׁל נְבוֹת וְאֵז הַעֲרִידוּ עָלָיו
שְׁקָר. וּמִפְּאֵן כַּאֲן אָדָם לְעֵבֵר
עַל כָּל הַדְּבָרוֹת. אֲבָל כְּפֹאֶשֶׁר הוּא
הוּלֵף בְּדוּכְי הַתּוֹרָה וְחוֹשֵׁב
בְּתוֹרָה וּבְמַצְוֹתֶיהָ, אִז מִתְפַּשֵּׁט
הַמִּתְשַׁבֵּה הֵהִיא בְּכָל הַמְּדַרְגּוֹת
מִצַּד הָאֵמֶת, מִצַּד הָאִמּוּנָה
הַעֲלִינָה.

וְכַא רְאָה שְׁהָרִי קְבִיעוּת כָּל
הַדְּבָרוֹת שְׁלֵא יִטְהַר מִחֻשְׁבָּתוֹ
וּרְצוֹנוֹ לְצַד הָאֲחֵר. וְכַאֲשֶׁר כְּן
אָדָם נִדְבֵק בְּזוֹה, אִז כָּל הַעוֹלָמוֹת
מִתְמַלְאִים בְּרַכּוֹת עֲלִינּוֹת
שְׁנַמְשְׁכוֹת מַעֲתִיקָא סְתִימָא
שְׁלָהּ: (עד כאן מההשמות)

דִּיא תְרַצַּח. לֹא תִנְאַף. לֹא תִגְנֹב.
לֹא - יֵשׁ טַעַם מִפְּסִיק בְּכָל שְׁלִשְׁת
אַלְהָ. וְאִם לֹא הִיָּה טַעַם מִפְּסִיק,
לֹא הִיָּה תְקוּנָה לְעוֹלָמוֹת, וְיִהִיָּה
אָסוּר לָנוּ לְהֵרַג נֶפֶשׁ בְּעוֹלָם, אַף
עַל גַּב שְׂעִיבְר עַל הַתּוֹרָה. אֲבָל
בְּמָה שְׂלֵישׁ הַפְּסִיק טַעַם - אָסוּר
וּמִתְר.

דִּיא תִנְאַף - אִם לֹא טַעַם מִפְּסִיק,
אָסוּר אֲפִלוּ לְהוֹלִיד אוּ לְשַׁמַּח
בְּאִשְׁתּוֹ שְׁמִיחַת מַצְוָה, וּבְמָה
שְׁהַטַּעַם מִפְּסִיק - אָסוּר וּמִתְר.

דִּיא תִגְנֹב - אִם לֹא הִיָּה טַעַם
מִפְּסִיק, הִיָּה אָסוּר אֲפִלוּ לְגַנֵּב
דְעֵת שֶׁל רַבּוּ בְּתוֹרָה אוּ דְעֵת שֶׁל
חֶכֶם כְּדִי לְהַתְּבוּנָה בְּה, אוּ דִין
שְׁדִין דִּין לְפִי טַעְנָה שְׁצָרִיף לְגַנֵּב
אֵת דְעֵת הַרְפָּאִי, וּלְגַנֵּב אֵת דְעֵת
שְׁנִיָּהִם כְּדִי לְהוֹצִיא אֵת הַדִּין
לְאוּר. וּבְמָה שְׁמִפְּסִיק הַטַּעַם -
אָסוּר וּמִתְר.

דִּיא תַעֲנָה כְרַעְפָּה עַד שְׁקָר. כַּאֲן לֹא
מִפְּסִיק טַעַם, מִשּׁוּם שְׁזָה אָסוּר
כְּלָל וְכָלֵל, וּבְכָל דְבָרֵי הַתּוֹרָה שֵׁם
הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא סוּדוֹת
עֲלִינּוּנִים, וְלִמַּד בְּנֵי אָדָם דְרִיף
לְהַתְּפַקֵּן בְּה וּלְלַכֵּת בְּה, כְּמוֹ

וּלְמַהֵף בְּה, וּלְמַהֵף בְּה. כְּמָה

שְׁנַאֲמַר (ישעיה מח) אָנִי ה' אֱלֹהֶיךָ
מִלְמַדְךָ לְהוֹעִיל מְדַרְיָכָךְ בְּדַרְךָ
תִּלְךָ.

אָף כָּאֵן לֹא תַחֲמַד, לֹא מִפְּסִיק
טַעַם כָּלֵל. וְאִם תֵּאמַר, אֶפְלוּ
חֲמוּד שֶׁל הַתּוֹרָה אֲסוּר, מִיֵּן שֶׁלֹּא
מִפְּסִיק הַטַּעַם? בֵּא וְרֵא, בְּכֵלֶם
עֲשֵׂתָה הַתּוֹרָה כָּלֵל, וּבְהֵאֵי עֲבֹדַת
פָּרֹט. בֵּית רַעַף שְׁדָהוּ וְעִבְדוּ וּגּו', בְּכֵל מִיֵּלֵי
דְעֻלְמָא. אֲבָל אוֹרֵייתָא, אִיְהִי חֲמוּדַת תְּדִיר,
שְׁעִשׂוּעִים, גְּנֹזֵי דְחַיִּי, אֲרַפָּא דְיוֹמִין, בְּעֻלְמָא
דִּין וּבְעֻלְמָא דְאַתֵּי.

בְּהֵאֵי שְׁעֵתָא, פֶּל רִזִּין דְאוֹרֵייתָא, וְכָל רִזִּין
עֲלָאִין וְתַתְּאִין, לֹא אַעֲדֵי מִיֵּנִיהוּ.
בְּגִין דְהוּוּ (דף צ"ד ע"א) חֲמָאֵן עֵינָא בְּעֵינָא, זִיו
יְקָרָא דְמַרְיָהוֹן, מַה דְלֹא הָוָה פְּהֵהוּא יוֹמָא,
מִיּוֹמָא דְאַתְבָּרֵי עֻלְמָא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אַתְגַּלִּי בִיקְרִיָה עַל טוֹרָא דְסִינֵי.

וְאִי תִימָא, הָא תְּנִינָן דְחֻמְתָּא שְׁפָחָה עַל הַיָּם,
מַה דְלֹא חֲמָא יַחְזַקְאֵל נְבִיאָה, יְכוּל
פְּהֵהוּא יוֹמָא דְקָאִימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינֵי.
לְאוּ הֲכִי. בְּגִין דְהֵהוּא יוֹמָא דְקָאִימוּ יִשְׂרָאֵל
עַל טוֹרָא דְסִינֵי, אַעֲבַר זוֹהֲמָא מְנִיָהוּ, וְכָל
גּוֹפִין הוּוּ מְצַחֲצָחֵן, פְּצַחֲצָחָא דְמִלְאֲכִין
עֲלָאִין, פֶּד מִתְלַבְּשֵׁן בְּלַבּוּשֵׁי מְצַחֲצָחֵן,
לְמַעַבַּד שְׁלִיחֻתָא דְמַרְיָהוֹן.

דָּתָא אָמַר, (ישעיה מח) אָנִי יי' אֱלֹהֶיךָ מִלְמַדְךָ
לְהוֹעִיל מְדַרְיָכָךְ בְּדַרְךָ תִּלְךָ.

אוֹף הֲכִי, (שמות כ) לֹא תַחֲמַד, לֹא פְּסִיק טַעַמָא
כָּלֵל. וְאִי תִימָא, אֶפְלוּ חֲמוּדָא
דְאוֹרֵייתָא אֲסוּר, מִיֵּן דְלֹא פְּסָקָא. תָּא חֲזִי,
בְּכֵלְהוּ עֲבֹדַת אוֹרֵייתָא כָּלֵל, וּבְהֵאֵי עֲבֹדַת
פָּרֹט. בֵּית רַעַף שְׁדָהוּ וְעִבְדוּ וּגּו', בְּכֵל מִיֵּלֵי
דְעֻלְמָא. אֲבָל אוֹרֵייתָא, אִיְהִי חֲמוּדַת תְּדִיר,
שְׁעִשׂוּעִים, גְּנֹזֵי דְחַיִּי, אֲרַפָּא דְיוֹמִין, בְּעֻלְמָא
דִּין וּבְעֻלְמָא דְאַתֵּי.

הֲנֵי עֲשֵׂר אַמִּירָן דְאוֹרֵייתָא, אֵינּוּן פְּלִלָא דְכָל
פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, פְּלִלָא דְעִילָא וְתַתְּא,
פְּלִלָא דְכָל עֲשֵׂר אַמִּירָן דְבְּרָאשִׁית. אֵלִין
אַתְחַקְקוּ עַל לוֹחֵי אֲבָנִין, וְכָל גְּנֹזִין דְהוּוּ בְּהוּ,
אַתְחַזּוּן לְעֵינֵיהוֹן דְכָלָא, לְמַגְדַּע וּלְאַסְתַּפְּלָא
בְּרָזָא דְתַרִּי"ג פְּקוּדִין דְאוֹרֵייתָא דְכָלִּילָן בְּהוּ,
כָּלָא אַתְחַזּוּ לְעֵינֵין, כָּלָא אִיְהוּ בְּסִכְלַתְנוּ,
לְאַסְתַּפְּלָא בְּלַפָּא דְיִשְׂרָאֵל כָּלְהוּ, וְכָלָא הָוָה
נְהִיר לְעֵינֵיהוּ.

בְּהֵהוּא שְׁעֵתָא, פֶּל רִזִּין דְאוֹרֵייתָא, וְכָל רִזִּין
עֲלָאִין וְתַתְּאִין, לֹא אַעֲדֵי מִיֵּנִיהוּ.
בְּגִין דְהוּוּ (דף צ"ד ע"א) חֲמָאֵן עֵינָא בְּעֵינָא, זִיו
יְקָרָא דְמַרְיָהוֹן, מַה דְלֹא הָוָה פְּהֵהוּא יוֹמָא,
מִיּוֹמָא דְאַתְבָּרֵי עֻלְמָא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אַתְגַּלִּי בִיקְרִיָה עַל טוֹרָא דְסִינֵי.

וְאִי תִימָא, הָא תְּנִינָן דְחֻמְתָּא שְׁפָחָה עַל הַיָּם,
מַה דְלֹא חֲמָא יַחְזַקְאֵל נְבִיאָה, יְכוּל
פְּהֵהוּא יוֹמָא דְקָאִימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינֵי.
לְאוּ הֲכִי. בְּגִין דְהֵהוּא יוֹמָא דְקָאִימוּ יִשְׂרָאֵל
עַל טוֹרָא דְסִינֵי, אַעֲבַר זוֹהֲמָא מְנִיָהוּ, וְכָל
גּוֹפִין הוּוּ מְצַחֲצָחֵן, פְּצַחֲצָחָא דְמִלְאֲכִין
עֲלָאִין, פֶּד מִתְלַבְּשֵׁן בְּלַבּוּשֵׁי מְצַחֲצָחֵן,
לְמַעַבַּד שְׁלִיחֻתָא דְמַרְיָהוֹן.

וּבְהוֹא מְלָבוֹשׁ מִצְחָצְחָ וְנִכְנָסִים
 לְאֵשׁ וְלֹא פוֹחֲדִים. כְּמוֹ אוֹתוֹ
 הַמְּלָאָךְ שֶׁל מְנוּחַ, כְּשֶׁנֶּרְאָה לוֹ
 וְנִכְנַס בְּשֶׁלֶקֶבֶת וְעָלָה לְשָׁמַיִם,
 שֶׁכְּתוּב (שׁוֹפְטִים יג) וַיַּעַל מִלְאָךְ ה' ^א
 בְּלֶהֱב הַמְּזוּבָחַ. וְכֵן אֶעְבֵּר מִיַּנְיָהוּ הַהוּא
 זוֹהֵמָא, אֲשֶׁתָּארוּ יִשְׂרָאֵל גּוֹפִין מִצּוֹחֲצְחִין
 בְּלֹא טְנוּפָא כָּלֵל, וְנִשְׁמָתִין לְגוֹ פְּזוּהֵרָא
 דְּרִקִיעָא, לְקַבְּלָא נְהוּרָא.

וְהוּוּ יִשְׂרָאֵל, דְּהוּוּ חֲמָאן וּמְסַתְּפֵלָן גּוֹ
 יִקְרָא דְמַרְיָהוֹן, מַה דְּלֹא הוּי הַכִּי עַל
 יִמָּא, דְּלֹא אֲתַעְבֵּר זוֹהֵמָא מִיַּנְיָהוּ בְּהוּא
 זְמָנָא. וְהֵכָא בְּסִינֵי דְפִסְקָא זוֹהֵמָא מְגוּפָא,
 אֲפִילוּ עוֹבְרִין דְּבַמְעֵי אֲמֵן, הוּוּ חֲמָאן
 וּמְסַתְּפֵלָן בִּיקְרָא דְמַרְיָהוֹן. וְכִלְהוּ קַבִּילוּ כָּל
 חַד וְחַד, בְּדִקָּא חֲזִי לִיָּה.

וְהוּוּ יוֹמָא, הָוָה חֲדוּה קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, יִתִּיר מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עַלְמָא,
 בְּגִין דִּיּוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עַלְמָא, לֹא הָוָה בְּקִיּוּמָא,
 עַד דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִייתָא, דְּכִתִּיב (יִרְמִיָּה לג)
 אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאַרְצֵן
 לֹא שְׁמַתִּי.

וְהוּוּ יוֹמָא, הָוָה חֲדוּה קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, יִתִּיר מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עַלְמָא,
 בְּגִין דִּיּוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עַלְמָא, לֹא הָוָה בְּקִיּוּמָא,
 עַד דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִייתָא, דְּכִתִּיב (יִרְמִיָּה לג)
 אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאַרְצֵן
 לֹא שְׁמַתִּי.

בְּיִן דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִייתָא עַל טוּרָא דְסִינֵי,
 פְּדִין אֲתַבְּסֵם עַלְמָא, וְאַתְקִימוּ שְׁמִיָּא
 וְאַרְעָא, וְאַשְׁתַּמּוּדַע קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא
 וְתַתָּא, וְאַסְתַּלַּק בִּיקְרִיָּה עַל כָּלָא. וְעַל הַהוּא
 יוֹמָא כְּתִיב (תְּהִלִּים צג) יְי' מְלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ
 יְי' עַז הַתְּאֲזֵר. וְאִין עַז, אֶלָּא תוֹרָה. שְׁנַאֲמַר
 (תְּהִלִּים כט) יְי' עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְי' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

וְהוּוּ יוֹמָא, הָוָה חֲדוּה קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, יִתִּיר מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עַלְמָא,
 בְּגִין דִּיּוֹמָא דְאַתְבְּרֵי עַלְמָא, לֹא הָוָה בְּקִיּוּמָא,
 עַד דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִייתָא, דְּכִתִּיב (יִרְמִיָּה לג)
 אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאַרְצֵן
 לֹא שְׁמַתִּי.

בְּיִן דְּקַבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִייתָא עַל טוּרָא דְסִינֵי,
 פְּדִין אֲתַבְּסֵם עַלְמָא, וְאַתְקִימוּ שְׁמִיָּא
 וְאַרְעָא, וְאַשְׁתַּמּוּדַע קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא
 וְתַתָּא, וְאַסְתַּלַּק בִּיקְרִיָּה עַל כָּלָא. וְעַל הַהוּא
 יוֹמָא כְּתִיב (תְּהִלִּים צג) יְי' מְלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ
 יְי' עַז הַתְּאֲזֵר. וְאִין עַז, אֶלָּא תוֹרָה. שְׁנַאֲמַר
 (תְּהִלִּים כט) יְי' עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְי' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים
 פְּתַח רְבִי שְׁמַעוֹן וְאַמֵּר, וְאַלְהָ
 הַמְּשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׁים לְפָנֵיהֶם.
 תְּרַגְּמוּ: וְאַלִּין דִּינָא דִּי תַסְדֵּר

פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים
 פְּתַח ר' שְׁמַעוֹן וְאַמֵּר, (שְׁמוֹת כא) וְאַלְהָ

הַמְּשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׁים לְפָנֵיהֶם, תְּרַגְּמוּ, וְאַלִּין דִּינָא דִּתְסַדֵּר

קדמיהון. אלא אותם סדורים של הגלגול, דיגי הנשמות שגדונו כל אחד ואחד לקבל ענשו.

כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. חברים, הזמן בעת לגלות כמה סודות נסתרים של הגלגול. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד, כשהנשמה התחייבה בגלגול, אם היא מצד אותו העבד מטטרו'ין, שהוא כולל ששה צדדים, כתוב בו שש שנים יעבד. גלגולים שלה לא מתחייבת אלא שש שנים, עד שמשלימה שש דרגות מאותו המקום שנקלחה. אבר' אם הנשמה היא מצד השכינה שהיא שביעית, ודאי מה כתוב? ובשביעית יצא לחפשי חנם. שצדיק ודאי אין בו מלאכה, וכיון שאין בו מלאכה, אין בו שעבוד. והנשמה שהיא משם, נאמר בה ובשביעית יצא לחפשי חנם, אין בה שעבוד.

בין כך ירד הזקן אליו, אמר לו, אם כך רבי, מה תוספת לנשמה שהיא ממנה, שנאמר בה (שמות ב) לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך וגו'?

אמר לו, זקן זקן, ואתה שואל את זה? שנדאי זה נאמר על נשמת הצדיק, שאף על גב שהתחייב לרדת בגלגול בכל אלה, אפלו בעבד ואמה, ובהמות שהם אופנים, או בכל החיות שמהם נשמות בני אדם, כתוב בה לא תעשה כל מלאכה, וזהו (ויקרא כה) לא תעבד בו עבדת עבד. בצדיק, שהוא יום השבת, לא תעבד בו עבדת עבד, שהוא יום של חל.

עבד, דאיהו יום החול.

קדמיהון. אלין אינון סדורין דגלגולא, דינין דנשמתין, דאתדנו כל חד וחד לקבל עונשיה.

כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. (שמות כא)

חברייא, עידן הכא, לגלאה כמה רזין טמירין דגלגולא. פי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד. פד נשמתא אתחייבת בגלגולא, אם היא מטטרא דההוא עבד מטטרו'ין, דאיהו פליל שית סטרי'ן, פתיב ביה שש שנים יעבד, גלגולין דילה לא מתחייבא אלא שית שנין, עד דאשלימת שש דרגין, מההוא אתר דאתנטילת.

אבר' אם נשמתא היא מטטרא דשכינתא, דאיהו שביעית ודאי מה כתוב, ובשביעית יצא לחפשי חנם, וצדיק, ודאי לית ביה מלאכה, כיון דלית ביה מלאכה, לית ביה שעבוד. ונשמתא דאיהו מתמן, אתמר בה ובשביעית יצא לחפשי חנם, לית בה שעבודא.

אדרבוי, הא (דף צ"ד ע"ב) סבא נחת לגביה, אמר ליה, אי הכי, רבי, מה תוספת

לנשמתא דאיהו מנה, דאתמר בה, (שמות כ) לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך וגו'.

אמר ליה, סבא סבא, ואת שאיל דא, דנדאי האי על נשמתא דצדיק אתמר, דאף על גב דאתחייב לאחתא בגלגולא בכל אלין, אפילו בעבד ואמה, ובעירן דינון אופנים, או בכל חיון, דמנהון נשמתין דבני נשא, פתיב בה לא תעשה כל מלאכה. והאי איהו, (ויקרא כה) לא תעבד בו עבדת עבד, בצדיק

דאיהו יום השבת, לא תעבד בו עבדת

אָבֵר סָבָא סָבָא, שַׁבַּת (ד"א נשמתא) דַּאִיהִי בַת יַחֲדָה, וְאִיהִי בַת זִוְגִיָּה דְצַדִּיק, דַּאִיהִו שַׁבַּת. מָאִי אַם אַחֲרַת יַקַּח לֹו. אָמַר לִיהָ הָא וְדָאִי הַבְּדֵלָה, חוּלוֹ שֶׁל שַׁבַּת, דַּאִית אַחֲרָא דְלָא אַתְקְרִיאַת חוּלוֹ שֶׁל שַׁבַּת, אֶלָּא חוּלוֹ שֶׁל טַמְאָה שַׁפְחָה. אָמַר לֹו, וְהָרִי חוּלוֹ שֶׁל שַׁבַּת מַה זֶה? אָמַר לֹו, זֹו אָמָה, שְׁהִיא גּוּף שֶׁל בַּת יַחֲדָה, שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר אַם אַחֲרַת יַקַּח לֹו.

בא וראה, נשמה יש שנקראת אמה, ויש (נשמה) שכינה שנקראת שפחה, ושכינה יש שנקראת בת המלך. פאן יש איש שנאמר בו (שמות טו) ה' איש מלחמה. ויש איש שנאמר בו (דניאל ט) והאיש גבריאל.

ורבן, נשמה שמחייבת בגלגול, אם היא בתו של הקדוש ברוך הוא, אם תאמר שתמכר לגוף נכרי ששם שלטון יצר הרע שהוא מצד סמאל - חס ושלום, שהרי פתוב (ישעיה מב) אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן, שהוא יצר הרע.

ואותו הגוף ששם שורה בת המלך, אם תאמר שנמכר בכתרים פחותונים שנטמאו - חלילה וחס. עליו נאמר (ויקרא כה) והארץ לא תמכר לצמתת פי לי הארץ. מי גוף של בת המלך? זה מטטרוון, וגוף זה הוא אמה של השכינה, אף על גב שהיא נשמה שהיא בת המלך, שבניה שם, בגלגול באה, שבאים גלגולים משום שבאה שם. מה פתוב בה? וכי ממכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.

ועוד, וכי ממכר איש - זה הקדוש ברוך הוא. את בתו - אלו ישראל, שהם מצד של בת יחידה נקראו בתו. ואם תאמר שייצאו, כמו שאלה מצד של העבד שהוא

אָבֵר סָבָא סָבָא, שַׁבַּת (ד"א נשמתא) דַּאִיהִי בַת יַחֲדָה, וְאִיהִי בַת זִוְגִיָּה דְצַדִּיק, דַּאִיהִו שַׁבַּת. מָאִי אַם אַחֲרַת יַקַּח לֹו. אָמַר לִיהָ הָא וְדָאִי הַבְּדֵלָה, חוּלוֹ שֶׁל שַׁבַּת, דַּאִית אַחֲרָא דְלָא אַתְקְרִיאַת חוּלוֹ שֶׁל שַׁבַּת, אֶלָּא חוּלוֹ שֶׁל טַמְאָה שַׁפְחָה. אָמַר לֹו, וְהָא חוּלוֹ שֶׁל שַׁבַּת מָאִי הִיא. אָמַר לִיהָ, דַּא אַמְתָּא, דַּאִיהִי גּוּפָא דְבַת יַחֲדָה דְעָלָה אַתְמַר, אַם אַחֲרַת יַקַּח לֹו.

הא חזי, נשמתא אית דאתקריאת אמה, ואית (נשמתא) שכינתא דאתקריאת שפחה, ושכינתא אית דאתקריאת ברתא דמלפא. הכא אית איש, דאתמר ביה (שמות טו) יי' איש מלחמה. ואית איש, דאתמר ביה (דניאל ט) והאיש גבריאל.

ורבן דא, נשמתא דאיהי מחייבא בגלגול, אם היא ברתא דקודשא ברוך הוא, אי תימא דאזדבן בגופא נוכראה, דתמן שלטנותא דיצר הרע דאיהו מסטרא דסמאל. חס ושלום. דהא כתיב, (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן דאיהו יצר הרע.

וההוא גופא, דשריא ברתא דמלפא, אי תימא דאזדבן בכתרין תתאין דמסאבו, חלילה וחס. עלה אתמר (ויקרא כה) והארץ לא תמכר לצמיתות פי לי הארץ. מאן גופא דברתא דמלפא. דא מטטרוון. והאי גופא איהו אמה דשכינתא, אף על גב דאיהי נשמתא דאיהי ברתא דמלפא שבוייה תמן, בגלגולא אתיא דאתיין גלגולין בגין דאתית תמן, מה כתיב בה (שמות כא) וכי ממכור איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.

ועוד וכי ממכור איש, דא קדשא ברוך הוא. את בתו: אלו ישראל, דאינון מסטרא דבת יחידה, אתקריאו בתו. ואי תימא דיפקון,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קַדְמֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאַרְיָה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

Do you want to be
a millionaire?

Learning one hour of Zohar on Shabbos is worth
 a hundred million years of Torah

To receive, for free, the seforim Erkah Shel Sha'ah,
 Gedolei Yisroel V'haZohar,
 Tikun HaZohar Hayomi, and more

Fax 02-9951300